

Probabil că cea mai bună definiție a stilului Brâncuși a oferit-o unul dintre sculptorii britanici, Henri Moore, influențat de Maestru, care aprecia în 1937: "Brâncuși este acela care a dat epocii noastre conștiința formei pure ". În complementaritate, am apreciat că sculptura Dlui. Brâncuși pare a avea corespondent în esențialismul concentrat al poemelor gen haiku (drept serii de kaiku-uri sculpturale). Dar portretistica (chipurile) Maestrului sunt esențializări ale surselor de inspirație de o manieră cvasi-reducționistă. Ne vom opri la câteva, fără să comentăm simbolismul reprezentărilor animaliere și ale oului (ca început de creație a lumii).

Cea mai înaltă formă estetică, superbă (dar poate puțin rasistă) este Muza adormită de la Galeria Tate din Londra www.tate.org.uk/modern/exhibition/brancusi. Trăsăturile sunt perfecte și extrem de dulci (dar extrem de ariene), într-o marmură albă (sau calcar ?) impecabilă. Să fie o formă de rasism estetic, contracarată cumva de sugestia estetică a variantelor Negresei blonde (o versiune în bronz la Muzeul din Veneția).

Chipul prințesei Marie Napoleon arată profundul interes al aristocratei franceze pentru artă. Căutătoare subtilă a frumosului, Dânsa a explorat atelierul artistului, întorcându-l cu dosul în sus, în final oprindu-se doar la o probă de tărie autentic gorjeană (probabil că artistul, surprins, a reacționat cu timiditate, ca atunci când se afla la măicuțele franceze care-l îngrijeau cu dăruire de pneumonie). Astfel încât, la cererea prințesei i s-a realizat portretul, care exprimă interesul adânc al acesteia pentru sculptură. Am regăsit confirmarea că este vorba despre un bust și nu despre altceva nu numai în poemul din 1922 al dlui. Carl Sandburg, ci și în teza dlui Leslie Allan Dawn susținută la Universitatea British Columbia de Masterat în Arte în Departamentul de Istoria Artei în octombrie 1982 intitulată "A Structural Analysis of Constantin Brancusi's Stone Sculpture" (el avea B.A. și M.A. la Universitatea din Victoria) la pagina 109 scrie: "[Sidney] Geist reports that this sculpture is, like Mlle. Pogany, a portrait of a specific person (13)", iar la Nota posterioară 13 scrie: "A bronze version has shown as Princess Bonaparte at the Society of Independent Artists, New York, April 10-May 06, 1917. Geist, 1975, pag. 181.... In either case, what is important is that the name was subsequently omitted" pagina 118.

Despre conștiința estetică în sculptura Dlui. Constantin Brâncuși

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE

Marți, 23 Noiembrie 2021 15:31 - Ultima actualizare Miercuri, 24 Noiembrie 2021 10:58

El amintește și scandalul de la Salon des Independants din 1920 de la Paris legat de expunerea statuii, dl. Sidney Geist numindu-l drept "one example of its public recognition". Celor cu imaginație ludică să privească cu ochii, nu cu mintea (aviz și co-autorului și nu cu gândul la Dotty, solicită co-autoarea).

Poate să fie sculptura xenofobă și rasistă ?

Scris pro-bono unsprezece noiembrie 2021, trimis la sighet-online. Revăzut în data de doisprezece.

Scris de Gheorghița N. Dobre și Valentin-Claudiu I. Dobre din surse scrise și internete